

دمیدن روح امید

جنبش حقوق همجنس گرایان
در آمریکا

Bringing People Hope

The Gay Rights Movement
in America

In 1977, San Francisco politics was taken by storm when gay rights activist Harvey Milk was elected to the Board of Supervisors. As the first openly gay man elected to public office in the United States, Milk's election was a triumph over anti-gay stereotypes. Milk's ability to mobilize gays and straights alike resulted in the defeat of a statewide proposition to severely limit gays' employment rights. Though Milk was assassinated 11 months after he was elected to office, his legacy of fighting for gay rights has inspired a new generation of civic activists across the United States, fighting for sexual equality and the expansion of civil liberties for gays and lesbians.

Vision and Motivation

In the mid-twentieth century, homosexuals were legally and socially discriminated against in the United States.

در سال ۱۹۷۷، پس از انتخاب هاروی میلک، به عنوان عضو هیئت نظار شهر سان فرانسیسکو، سیاست در این شهر با یک طوفان مواجه شد. انتخاب میلک به عنوان اولین فرد آشکارا همجنس‌گرا به یک مقام عمومی در ایالات متحده، یک پیروزی آشکار علیه کلیشه‌های ضد همجنس‌گرا بود. توانایی میلک برای بسیج همجنس‌گرایان و غیرهمجنس‌گرایان به شکست یک پیشنهاد همه‌پرسی در سطح ایالت، برای محدود کردن شدید حقوق استخدامی همجنس‌گرایان منجر شد. گرچه میلک یازده ماه پس از انتخاب به قتل رسید، میراث وی در مبارزه برای حقوق همجنس‌گرایان، الهام‌بخش نسل تازه‌ای از فعالان مدنی در ایالات متحده، مبارزه برای برابری جنسیتی و بسط آزادی‌های مدنی برای همجنس‌گرایان زن و مرد شد.

بینش و انگیزه

در نیمه قرن بیستم، هنوز همجنس‌گرایان در ایالات متحده مورد تبعیض حقوقی و اجتماعی

However, in 1969 during a police raid on a gay bar in New York City, instead of running from the authorities, gays chose to protest their right to visit gay bars.¹ The riots that followed the raid, which became known as the Stonewall Riots, led to the public exposure of police brutality, sparking the first gay rights organization in the U.S., the Gay Liberation Front, which took on a decidedly anti-war, pro-civil rights, anti-establishment identity.² It was during this time that America's gays moved to the west coast en masse, and in particular, to San Francisco.

Harvey Milk was an early migrant to San Francisco's tolerant Castro District, where he moved to live openly with his partner.³ However, even in this "tolerant" area, the gay community faced discrimination from local businesses, as both consumers and employees. Milk became involved in local politics and ran for public office to encourage equality and enhance the lives of working-class San Franciscans and minorities.

Goals and Objectives

From the history of other minority groups in America, Milk knew that the only way to truly achieve equality would be for a gay person to be elected to public office. According to Milk, "There is a major difference – and it remains a vital difference – between a friend and a gay person, a friend in office and a gay person in office...It's not enough anymore just to have friends represent us. No matter how good that

واقع می‌شدند. اما در سال ۱۹۶۹، طی حمله پلیس به یک میخانه همجنس‌گرایان، آنها به جای فرار از دست نیروهای حکومتی، از حق خود برای حضور در میخانه‌های همجنس‌گرایان دفاع کرده و به اعتراض به رفتار پلیس پرداختند.^۱ شورش‌های پس از حمله که به شورش‌های استون وال (نام یک میخانه) مشهور شد، قساوت پلیس را در معرض دید عموم قرار داد و جرقه اولین سازمان حقوق همجنس‌گرایان در ایالات متحده را زد. این سازمان «جبهه آزادی همجنس‌گرایان» نام داشت و هویتی ضد جنگ، مدافع حقوق مدنی و ضد وضعیت موجود سیاسی داشت.^۲ در همین دوره بود که همجنس‌گرایان آمریکا به طور انبوه به ساحل غربی این کشور و بالاخص به سان‌فرانسیسکو انتقال یافتند.

هاروی میلک یکی از مهاجران اولیه به محله مداراگر کاسترو در سان‌فرانسیسکو بود. او در آنجا آشکارا به عنوان یک همجنس‌گرا با شریک زندگی‌اش زندگی می‌کرد.^۳ اما حتی در این ناحیه «مداراجو» جامعه همجنس‌گرایان با تبعیض از سوی صاحبان کسب و کار محلی، هم به عنوان مشتری و هم به عنوان استخدام‌شونده مواجه بودند. میلک در سیاست محلی درگیر شده و برای یک مقام عمومی خود را نامزد کرد تا به تشویق برابری و پیش‌برد حیات کارگران و اقلیت‌های سان‌فرانسیسکو پی بردارد.

اهداف و مقاصد

میلک با توجه به تاریخ دیگر گروه‌های اقلیت در آمریکا، می‌دانست که تنها راه دست‌یابی به برابری برای یک فرد همجنس‌گرا انتخاب او به یک مقام عمومی بود. بنا به نظر میلک «تفاوتی مهم میان یک دوست و یک فرد همجنس‌گرا

friend may be.”⁴

After losing his first three campaigns, Milk was elected Supervisor of the city of San Francisco in 1977, and as the first openly gay man elected to public office in the United States, Harvey Milk had already reached a milestone in the fight for gay rights. However, for Milk, winning the election, while monumental, was just the first step in his plan to promote gay rights and equality. Milk sought not only to change the stereotypes that existed about gays, but to also promote a legal framework that supports gays, including the passage of a gay rights bill, and speaking out against a barrage of legislation which would restrict gays' civil and political liberties.⁵

Leadership

Before pioneering the fight for gay rights, Milk led a dual life like most gay men: hiding his sexual identity during the day, then going home to his domestic partner. Once Milk was swept up in the counter-culture of the 1960s and the gay rights liberation movement in 1972, he was surprised that despite the large gay population in San Francisco, immense inequalities still existed.⁶ As a small business owner, he aspired to boycott businesses which were discriminatory toward gays. Milk was able to unite the gay community in San Francisco through his charisma and civic mobilization skills. One supporter noted that “Harvey could galvanize people. He was like a lightning rod — he had the electricity

وجود دارد؛ دوستی در یک مقام عمومی و فردی همجنس‌گرا در مقام عمومی و این هنوز یک تفاوت حیاتی است. ... دیگر کافی نیست که دوستانی به نمایندگی از خود داشته باشیم. بدون توجه به آنکه آن دوست تا چه حد خوب باشد.»^۴ میلک پس از باختن در سه رقابت اول انتخاباتی‌اش، به عنوان مقام ناظر سان‌فرانسیسکو در سال ۱۹۷۷ انتخاب شد. میلک به عنوان اولین مرد همجنس‌گرای انتخاب شده به یک مقام عمومی در ایالات متحده، به نقطه‌ای قابل توجه در مبارزه برای حقوق همجنس‌گرایان دست یافته بود. اما برای میلک، بردن انتخابات در عین اهمیت تاریخی آن فقط اولین گام در برنامه وی برای حقوق همجنس‌گرایان و برابری بود. میلک نه فقط به دنبال تغییر کلیشه‌های موجود در مورد همجنس‌گرایان بلکه پیشبرد یک چهارچوب قانونی بود که همجنس‌گرایان را حمایت کند، از جمله تصویب منشور حقوق همجنس‌گرایان و مقابله با یک مجموعه از قوانین که آزادی‌های سیاسی و مدنی همجنس‌گرایان را محدود می‌ساخت.^۵

رهبری

میلک پیش از پیشتازی در مبارزه برای حقوق همجنس‌گرایان، همانند اکثر مردان همجنس‌گرا یک زندگی دوگانه داشت: مخفی کردن هویت جنسی خود در طول روز و سپس رفتن به خانه و زندگی در کنار شریک خانگی خود. میلک که یک بار در جریان ضدفرهنگ موجود در دهه ۱۹۶۰ و جنبش‌هایی حقوق همجنس‌گرایان در سال ۱۹۷۲ درگیر شده بود اکنون متعجب بود که علی‌رغم جمعیت بزرگ همجنس‌گرایان سان‌فرانسیسکو، نابرابری‌های شدیدی هنوز وجود دارند.^۶ او به عنوان یک پیشه‌ور کوچک،

in him.”⁷

Milk used his incredible oratory skills to call out his opponents, all the while arguing for equal rights. Perhaps the best example of this came during a speech Milk made at the June 1978 Gay Freedom Day Parade, where he declared, “On the Statue of Liberty it says: ‘Give me your tired, your poor, your huddled masses

yearning to be free...’ In the Declaration of Independence, it is written: ‘All men are created equal and they are endowed with certain inalienable rights...’ And in our National Anthem, it says: ‘Oh, say does that Star-Spangled Banner yet wave over the land of the free.’ For Mr. Briggs and Mrs. Bryant and all the bigots out there:

الهام‌بخش دیگران برای بایکوت آن دسته از صاحبان کسب و کار شد که علیه همجنس‌گرایان رفتار تبعیض‌آمیز داشتند. میلک توانست جامعه همجنس‌گرایان سان‌فرانسیسکو را از طریق فرهنگمدی و مهارت‌های بسیج مدنی متحد سازد. یکی از حامیان وی می‌گوید: «هاروی توانست مردم را به تحرک وا دارد. او مثل یک میله رعد و برق بود؛ در خودش الکتریسیته داشت.»^۷

میلک از مهارت‌های شگفت‌آور خود در سخنوری برای خطاب قرار دادن مخالفان خود، بهره می‌گرفت و در همین حال برای دفاع از حقوق برابر استدلال می‌کرد. شاید بهترین مثال در این زمینه سخنرانی میلک در روز جشن آزادی همجنس‌گرایان در ژوئن ۱۹۷۸ باشد. او در آنجا اعلام کرد: «بر روی مجسمه آزادی نوشته شده: «به من انبوه جمعیت خسته، فقیر و سر در گریبان خود را که آرزوی آزادی دارند بدهید...» در اعلامیه استقلال آمده است: «همه انسان‌ها برابر خلق شده‌اند و به آنها حقوق سلب‌ناشدنی مشخصی اعطا شده است...» و در سرود ملی ما آمده است: «آی، بگو به آن بیرق پر ستاره که بر فراز سرزمین آزادی به اهتزاز درآید.» و این برای آقای بریگز و خانم بریانت و همه افراد متعصبی که هستند: این همان چیزی است که آمریکا خوانده می‌شود. هرچه قدر هم که سخت تلاش کنید، نمی‌توانید این واژه‌ها را از اعلامیه استقلال پاک کنید. هر چه قدر هم که سخت تلاش کنید نمی‌توانید این کلمات را از روی پایه مجسمه‌ی آزادی بردارید و هرچه قدر هم که سخت تلاش کنید، نمی‌توانید سرود بیرق پر ستاره را بدون آن کلمات بخوانید. این همان چیزی است که آمریکا خوانده می‌شود. آمریکا را دوست بدارید یا ترکش کنید.»^۸

میلک، بالاخص از جوانان همجنس‌گرای

that's what America is. No matter how hard you try, you cannot erase those words from the Declaration of Independence. No matter how hard you try, you cannot chip those words off the base of the Statue of Liberty and no matter how hard you try, you cannot sing the Star-Spangled Banner without those words. That's what America is. Love it or leave it.”⁸

Milk was particularly inspired by gay youth who reached out to him after his election. Milk's campaign for public office gave hope to disenchanting and alienated gay youth, which was a significant motivator to continue fighting for equality. To highlight his underlying drive for equal opportunity, Milk would often reference two gay teenagers who contacted him from Richmond, Minnesota and Altoona, Pennsylvania: “The only thing they have to look forward to is hope. And you have to give them hope. Hope for a better world, hope for a better tomorrow, hope for a better place to come to if the pressures at home are too great...you have to give people hope.”⁹

Civic Environment

Throughout the 1950s and '60s, the FBI and local police departments kept files on known gay activists, while the U.S. Postal Service kept track of addresses that received materials pertaining to homosexuality. State and local governments passed laws that shut down bars catering to homosexuals and performed “sweeps” to rid neighborhoods

که پس از انتخاب وی به سراغش می‌آمدند الهام می‌گرفت. مبارزه میلک برای کسب یک مقام عمومی به جوانان ناامید و از خود بیگانه، امید می‌بخشید و این انگیزه‌ای جدی برای تداوم مبارزه آنها برای برابری بود. میلک برای روشن کردن انگیزه بنیادین خود برای فرصت‌های برابر اغلب به دو نوجوان همجنس‌گرا که با وی از ریچموند در ایالت مینه‌سوتا و آلتونا در ایالت پنسیلوانیا تماس گرفتند، اشاره می‌کند: «تنها چیزی که آنها باید مد نظر داشته باشند امید است و شما باید به آنها امید بدهید. امید به دنیایی بهتر، امید به فردایی بهتر، امید به مکانی بهتر برای کسانی که تحت فشار زیادی در منطقه خود هستند تا بتوانند به آنجا پناه بیاورند... شما باید به مردم امید بدهید.»^۹

فضای مدنی

اف.بی.آی و ادارات پلیس محلی در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، به پرونده‌سازی برای فعالان همجنس‌گرا می‌پرداختند. در همین حال ادارات پست، نشانی‌های افرادی را که مطالب مرتبط با همجنس‌گرایی را دریافت می‌کردند ثبت می‌کردند. حکومت‌های ایالتی، قوانینی تصویب کردند مبنی بر بستن میخانه‌های خدمات‌دهنده به همجنس‌گرایان؛ آنها محل‌های تجمع را از مردان و زنان همجنس‌گرا «پاک» می‌کردند.

پس از شورش‌های استون‌وال در سال ۱۹۶۹، ایالات متحده را بحثی عمومی در مورد حقوق همجنس‌گرایان فرا گرفت. گرچه جیمی کارتر با برنامه دفاع از حقوق بشر به ریاست جمهوری در سال ۱۹۷۶ انتخاب شد و بسیاری از ایالات قوانینی داشتند که از همجنس‌گرایان زن و مرد در برابر تبعیض حمایت می‌کرد، محافظه‌کاران در مقابل، در پی تقویت کلیشه‌های ضد همجنس‌گرایان

and local hangouts of gay men and women.

Following the Stonewall Riots of 1969, the United States was swept up in a public debate about gay rights. Even though Jimmy Carter had become president in 1976 on a platform that supported human rights, and many states had in place laws that protected gays and lesbians from discrimination, a conservative opposition began to reinforce anti-gay stereotypes. By 1977, an initiative led by celebrity Anita Bryant to repeal a law in Dade County, Florida, prohibiting discrimination on the basis of sexual orientation, passed with an overwhelming majority. The gay rights movement faced similar blows in cities in Minnesota, Kansas and Oregon.¹⁰

Message and Audience

The only way to end the discrimination against gays in America, for Harvey Milk, was to break the mold and enter local politics. Thus, the gay rights movement launched a grassroots effort to elect Milk to San Francisco's Board of Supervisors; while his first attempts were unsuccessful, Milk gradually began growing a base of support. Reporter John Cloud explained, "Milk had a powerful idea: he would reach downward, not upward, for support. He convinced the growing gay masses of 'Sodom by the Sea' that they could have a role in city leadership, and they turned out to form 'human billboards' for him along major thoroughfares. In doing so, they outed themselves in a way

بودند. در سال ۱۹۷۷، پیشنهادی از سوی آنتی برایانت مطرح شد تا قانون ناحیه دید، در ایالت فلوریدا مبنی بر منع تبعیض بر اساس جهت گیری جنسی نقض شود. این قانون با رأی اکثریت به تصویب رسیده بود. جنبش حقوق همجنس گرایان با مشکلاتی از این دست در شهرهایی در ایالات مینه سوتا، کانزاس و اورگون مواجه شد.^{۱۰}

پیام و مخاطب

از نظر هاروی میلک، تنها راه پایان بخشیدن به تبعیض علیه همجنس گرایان در امریکا، شکستن قالب‌های موجود و وارد شدن به سیاست محلی بود. بر همین اساس، جنبش حقوق همجنس گرایان تلاشی از پایین را برای انتخاب میلک به هیئت نظار شهر سان فرانسیسکو آغاز کرد؛ اولین تلاش‌های وی ناموفق بودند اما میلک به تدریج یک پایگاه حمایتی در حال رشد را برای خود شکل داد. گزارشگری به نام جان کلاود می گوید: «میلک ایده‌ای قدرتمند داشت: او برای حمایت باید به سراغ پایینی‌ها می‌رفت و نه بالایی‌ها. او انبوه در حال رشد همجنس گرایان در «سدوم کنار دریا» را قانع کرد که آنها می‌توانند نقشی در رهبری شهر داشته باشند و آنها «تابلوهای تبلیغاتی انسانی» را در شهر، کنار گذرگاه‌ها شکل دادند. آنها برای انجام این کار به صورت‌هایی ظاهر شدند که پیش از آن غیرقابل تصور می‌آمد. کار آنها بسیار موثر بود.»^{۱۱} میلک به سراغ هر کسی در آن ناحیه که گوش شنوایی داشت رفت و مغازه دوربین فروشی خود را به محلی برای ثبت نام رسمی افراد برای رای دادن تبدیل کرد و چندین تظاهرات را برای حقوق همجنس گرایان به راه انداخت.

در نوامبر ۱۹۷۸، پس از وارد شدن میلک به هیئت نظار، او با یک قانون ضد همجنس گرایان،

once unthinkable. It was invigorating.”¹¹ Milk reached out to anyone in his district who would listen by canvassing neighborhoods, turning his camera store into an official voter registration post while leading multiple rallies for gay rights.

In November 1978, after Milk took office, he was confronted with a piece of anti-gay legislation known as the Briggs Initiative, or Proposition 6, which would bar gays from teaching in schools. Because the initiative covered the whole state of California, Milk understood that the only way to convince Californians that gays should not be fired simply because of their sexual orientation was for closeted gays to come out. Milk urged gays all over the United States to come out of the closet, even declaring, “If a bullet should enter my brain, let that bullet destroy every closet door.”¹² Proposition 6 was defeated by over one million votes on November 7, 1978, with the support of both Ronald Reagan and President Jimmy Carter, heralding a new tolerance for gays nationwide.¹³

Milk was also a strong believer in nonviolence, which played heavily into his messaging strategy. As his nephew Stuart Milk said, his “commitment to nonviolence was at his very core.”¹⁴ Milk would use his soap-box and bullhorn, rallying the gay community with the slogan “My name is Harvey Milk and I’m here to recruit you” to march in thousands through the city of San Francisco, but he never let his supporters get out of control.¹⁵

مشهور به اقدام بریگز یا پیشنهاد شماره ۶ مواجه شد. این قانون، همجنس‌گرایان را از تدریس در مدارس منع می‌کرد. به خاطر آنکه این قانون کل ایالت کالیفرنیا را پوشش می‌داد، میلک متوجه شد که تنها راه قانع کردن کالیفرنایی‌ها برای عدم اخراج همجنس‌گرایان به دلیل جهت‌گیری جنسی آنها، این بود که همجنس‌گرایانی که در خفا این شرایط را داشتند، جهت‌گیری خود را آشکار می‌کردند. میلک اصرار داشت که همجنس‌گرایان در کل ایالات متحده از خفا بیرون آمده و حتی اعلام کنند «اگر قرار است گلوله‌ای به مغز من وارد شود بگذار در همه پستوها را منهدم سازد.»^{۱۱} پیشنهاد همه‌پرسی شماره ۶ در ۷ نوامبر ۱۹۷۸ با بیش از یک میلیون رای شکست خورد، در حالی که هم رونالد ریگان و هم رئیس‌جمهور جیمی کارتر از مدارای نوینی با همجنس‌گرایان در کل کشور دفاع می‌کردند.^{۱۳}

میلک همچنین باور قدرتمندی به عدم خشونت داشت که این امر تا حد زیادی به راهبرد پیام‌رسانی وی باز می‌گشت. همان‌طور که برادرزاده وی، استوارت میلک، می‌گوید: «تعهد وی به عدم خشونت در هسته اصلی کارهایش قرار داشت.»^{۱۴} میلک از جعبه‌های صابون و بوق شاخ‌گاوی‌اش استفاده کرده و به همراه جامعه همجنس‌گرایان در راهپیمایی هزاران نفری شهر سان فرانسیسکو شعار می‌داد «اسم من هاروی میلک و من اینجا هستم تا شما را به همکاری فرا بخوانم.» اما او هیچ‌گاه اجازه نمی‌داد حامیانش از کنترل خارج شوند.^{۱۵} پس از انتخاب شدن، میلک کار سازمان‌دهی خیابانی را به گروه‌های مردمی و نهاد که تظاهرات را تا ساختمان شهرداری هدایت می‌کردند و آنجا میلک ظاهر شده و به آرام کردن جمعیت می‌پرداخت.

Once elected, Milk left the task of street organization to his grassroots team, who would lead marches to City Hall, where Milk would emerge to calm down the crowd.

While protest rallies and grassroots movements were key tactics in Milk's campaign, at the core of his strategy was improving the lives of his constituents, even if that meant solving the basic problems of urban dwellers. For example, Milk openly acknowledged that "whoever can solve the dogshit problem [in the city] can be elected mayor of San Francisco, even president of the United States."¹⁶ Milk followed his own advice, sponsoring a bill which made dog owners pick up after their pets, and organized a press conference in which he purposely stepped in dog waste to make a point. This simple publicity stunt came to define Milk's career as a politician, not only because he knew how to garner media attention for his cause, but because it represented his desire to solve everyday San Franciscans' problems.

Outreach Activities

Milk quickly discovered that his fight for equality was supported by not only gays, but also straight working-class, elderly and minority voters, who represented a significant chunk of the voting population in San Francisco. According to the gay community magazine *Advocate*, "[Milk] molded the gay community into a united voting bloc, and his populist agenda—which attracted

تظاهرات اعتراضی و جنبش‌های از پایین، تاکتیک‌هایی کلیدی در مبارزه میلک بودند اما نقطه اصلی راهبرد او بهبود زندگی شهروندان بود، حتی اگر این به معنی حل مشکلات بنیادین ساکنان شهر می‌بود. به عنوان مثال، میلک آشکارا اعلام می‌کرد که «هر کس بتواند مشکل مدفوع سگ‌ها (در شهر) را حل کند، می‌تواند به عنوان شهردار سان فرانسیسکو انتخاب شود، حتی می‌تواند رئیس‌جمهور ایالات متحده شود.»^{۱۶} میلک توصیه خودش را جدی گرفت و از طرحی دفاع کرد که صاحبان سگ را وادار می‌کرد مدفوع سگ خود را بردارند. او یک کنفرانس مطبوعاتی سازمان داد که در آن آگاهانه بر مدفوع سگ قدم گذاشت تا نکته خود را روشن سازد. این کار ساده در ملاء عام، روال کار میلک را به عنوان یک سیاستمدار تعریف کرد، نه فقط به خاطر آنکه وی می‌دانست چگونه توجه رسانه‌ها را به طرح و برنامه خود جلب کند بلکه به خاطر آنکه این امر، تمایل وی را برای حل مشکلات روزمره سان‌فرانسیسکویی‌ها بیان می‌کرد.

فعالیت‌های فراگستر

میلک به سرعت دریافت که مبارزه وی برای برابری، نه فقط از سوی همجنس‌گرایان بلکه از سوی طبقه کارگر غیرهمجنس‌گرا، رای‌دهندگان پیرو اقلیت، نیز حمایت می‌شود، کسانی که بخش عمده‌ای از جمعیت رای‌دهندگان در سان فرانسیسکو را تشکیل می‌دادند. بنا به گزارش مجله جامعه همجنس‌گرایان به نام مدافع «(میلک) جامعه همجنس‌گرایان را در قالب یک بلوک رای‌دهنده متحد شکل داد و برنامه عامه‌گرایانه وی که خانواده‌های غیرهمجنس‌گرا، رای‌دهندگان طبقه کارگر و شهروندان سالخورده را جذب می‌کرد،

straight families, working-class voters, and senior citizens — gave him a powerful base.”¹⁷

From the start of his political career, Milk sought alliances with local businesses outside the gay community. For example, local workers’ unions had attempted to boycott the Coors beer company for years because of its non-union status, while the gay community faced employment discrimination by the company. With Milk’s ability to bring the two communities together, a unique coalition successfully removed Coors products from all bars in the Castro district of San Francisco. It was this kind of cooperation that led to Milk’s and the gay community’s successes; according to gay activist Cleve Jones, a close friend of Milk’s, “In each community, he found a handful of people who were willing to invite us into their living rooms and churches to talk. Harvey’s reaching out has had an enormous long-term effect on progressive politics and the gay and lesbian community itself. If you look at the photographs of the early days of the gay marches, it’s almost entirely white, long-haired youth. Today, the diversity is extraordinary to me.”¹⁸

Unfortunately, Harvey Milk’s political career came to a tragic end on November 27, 1978, when he and San Francisco mayor George Moscone were assassinated by Dan White, a disgruntled ex-city supervisor who had demanded his job back after resigning weeks earlier. Despite Milk’s passing, his progressive coalition

یک پایگاه قدرتمند برای وی فراهم می‌کرد.^{۱۷} میلک از آغاز فعالیت سیاسی‌اش، به دنبال اتحاد با کسب و کارهای محلی خارج از جامعه همجنس‌گرایان بود. به عنوان نمونه، اتحادیه‌های کارگران محلی، سال‌ها تلاش کرده بودند شرکت آبجوی کورز را به خاطر عدم جواز اتحادیه، بایکوت کنند در حالی که جامعه همجنس‌گرایان نیز از سوی همان شرکت مورد تبعیض استخدامی واقع شده بود. با توانایی میلک برای کنار هم قرار دادن این دو جامعه، ائتلاف منحصر به فردی، با موفقیت شکل گرفت و محصولات کورز را از همه میخانه‌های ناحیه کاسترو در سان فرانسیسکو حذف کرد. همین نوع همکاری بود که به موفقیت‌های میلک و جامعه همجنس‌گرایان منجر شد؛ طبق نظر کلیو جونز، یک فعال همجنس‌گرا و دوست نزدیک میلک، «او در هر جامعه‌ای تعدادی از افرادی را که می‌خواستند ما را به اتاق نشیمن و کلیسای خود برای گفتگو دعوت کنند، پیدا می‌کرد. تلاش هاروی برای برقراری ارتباط، تاثیری بلند مدت و قابل توجه بر سیاست پیشرو و خود جامعه مردان و زنان همجنس‌گرا داشت. اگر شما به عکس‌های روزهای آغازین راهپیمایی‌های همجنس‌گرایان نگاهی بیندازید، تقریباً همه جوانان سفیدپوست با موی بلند بودند. تکثر امروز برای من فوق‌العاده است.»^{۱۸}

متأسفانه فعالیت سیاسی هاروی میلک، در ۲۷ نوامبر ۱۹۷۸ به نحوی سوگمندان به پایان رسید. او و شهردار سان فرانسیسکو، جرج ماسکون، در این روز توسط دَن وایت کشته شدند. وایت یکی از ناظران قبلی و معترض شهر بود که خواستار بازگشت به شغل خویش پس از استعفای خود شده بود. علی‌رغم مرگ میلک، ائتلاف پیشروی وی در سیاست سان فرانسیسکو، میراثی از مدارای

in San Franciscan politics created a legacy of gay tolerance in San Francisco and a model for gay rights advocacy nationwide. The work he did to promote tolerance and equality earned him a posthumous Presidential Medal of Freedom in 2009, led Time magazine to name him as one of the most influential people of the 20th century, and led the state of California to name a holiday after him on his birthday, May 22.

In 2008, *Milk*, a Hollywood film of Milk's life, was released, bringing Milk's voice to the present-day gay movement in the United States. The film was nominated for eight Oscars, winning two for Best Actor and Best Original Screenplay. In his Oscar acceptance speech, screenwriter Dustin Lance Black recounted his own experience with Milk's story: "I heard the story of Harvey Milk, and it gave me hope. It gave me the hope to live my life. It gave me the hope that one day I could live my life openly as who I am..." Despite his tragic death in 1978, Harvey Milk's legacy lives on through the Harvey Milk Civil Rights Academy, an alternative school in the Castro district of San Francisco with a strong emphasis on teaching nonviolence and tolerance.¹⁹

همجنس‌گرایان در سان‌فرانسیسکو و مدلی برای دفاع از حقوق همجنس‌گرایان در سراسر ایالات متحده به یادگار گذاشت. کاری که وی در ارتقای مدارا و برابری انجام داد، باعث اعطای مدال ریاست جمهوری آزادی در سال ۲۰۰۹ به وی، پس از مرگش شد. مجله تایم نیز وی را به عنوان یکی از افراد موثر قرن بیستم معرفی کرد. پس از آن، ایالت کالیفرنیا روز ۲۲ می را که روز تولد وی است به عنوان تعطیل رسمی اعلام کرد. در سال ۲۰۰۸، فیلمی از زندگی وی با عنوان *میلک*، در هالیوود به صحنه آمد. این فیلم صدای *میلک* را در میان جنبش امروزی همجنس‌گرایان در ایالات متحده آورد. این فیلم در هشت مقوله، نامزد اسکار شد و دو اسکار برای بهترین بازیگر مرد و بهترین فیلمنامه غیراقتباسی دریافت کرد. داستین لنس بلک - فیلمنامه‌نویس - در سخنرانی مراسم اسکار، پس از اعلام برنده شدنش، از تجربه خود با داستان *میلک* گفت: «من داستان هاروی *میلک* را شنیدم و این داستان به من امید داد. این داستان به من امید داد که زندگی خودم را بکنم. این داستان به من امید داد که یک روز می‌توانم آشکارا همان باشم که هستم...» میراث هاروی *میلک*، علی‌رغم مرگ سوگناک وی در سال ۱۹۷۸، از طریق آکادمی حقوق مدنی هاروی *میلک* زنده است. این آکادمی یک مدرسه در ناحیه کاسترو سان‌فرانسیسکو است که تأکیدش بر آموزش مبارزه غیرخشونت‌آمیز و مدارا است.^{۱۹}

Footnotes

1. Dudley Clendinen and Adam Nagourney. *Out for Good: The Struggle to Build a Gay Rights Movement in America*. New York, NY: Touchstone, 1999. 22-24.
2. *Ibid.* 31.
3. Cloud, John. "The Pioneer Harvey Milk." *Time Magazine*. June 14, 1999.
4. Shilts, Randy. *The Mayor of Castro Street: The Life and Times of Harvey Milk*. New York, NY: St.

پی‌نوشت‌ها

- Martin's Press, 1982. 362.
5. Ibid.
 6. Hope, Randy. "Remembering Harvey Milk." Gay and Lesbian Times. May 21, 2009.
 7. Martin, Michael. "The Resurrection of Harvey Milk." The Advocate. November, 2008.
 8. Shilts 371.
 9. Ibid. 363.
 10. Fejes, Fred. "The Briggs Initiative Goes National." The Gay and Lesbian Review Worldwide. July/August, 2008.
 11. Cloud.
 12. Ibid.
 13. Ibid.
 14. Hope.
 15. Epstein, Rob. "The Times of Harvey Milk." Hulu, 1984.
 16. Shilts 203.
 17. Martin.
 18. Cohen, Bennett and Heather Smith. "The Harvey Milk Effect." San Francisco Magazine. November, 2008.
 19. Francis Romero. "The Presidential Medal of Freedom." Time Magazine. August 12, 2009; "Time 100 Persons of the Century." Time Magazine. June 14, 1999; Harvey Milk Civil Rights Academy Official Website; Hope

Learn More

News and Analysis

- Cloud, John. "The Gay March: A New Generation of Protesters." Time Magazine. October 12, 2009.
- Cloud, John. "The Pioneer Harvey Milk." Time Magazine. June 14, 1999.
- Cohen, Bennett. "The Whole Milk." San Francisco Magazine. November, 2008.
- Cohen, Bennett and Heather Smith. "The Harvey Milk Effect." San Francisco Magazine. November, 2008.
- Fejes, Fred. "The Briggs Initiative Goes National." The Gay and Lesbian Review Worldwide. July/August, 2008.
- Gilleran, Luke. "Who Was Harvey Milk and Why Is He Important? The Times of Harvey Milk." Triangle Community Center.
- Gilleran, Luke. "Who Was Harvey Milk and Why Is He Important? Power to the People!" Triangle Community Center.
- Harvey Milk Civil Rights Academy Official Website.
- Hope, Randy. "Remembering Harvey Milk." Gay and Lesbian Times. May 21, 2009.
- Ledbetter, Les. "Bill on Homosexual Rights Advances in San Francisco." New York Times. March 22, 1978.
- Martin, Michael. "The Resurrection of Harvey Milk." The Advocate. November, 2008.
- Nolte, Carl. "City Hall: Slayings 25 Years Later." San Francisco Chronicle. November 26, 2003.
- Obstacles to Equality: Government Responses to the Gay Rights Movement in the United States.

بیشتر بدانید

خبرها و مقاله‌ها

Pierceson, Jason. "The Rise and Stagnation of Gay Rights in American Political Development." Midwest Political Science Association Annual Conference. April 12-15, 2007.

Signorile, Michelangelo. "A Journey Through Our Gay Century." The Advocate. January 18, 2000.

Romero, Francis. "The Presidential Medal of Freedom." Time Magazine. August 12, 2009.

Ulaby, Neda. "Gotta Give 'Em Hope': The Legacy Of Harvey Milk." NPR. November 11, 2008.

Wikipedia. "Harvey Milk."

"Nation: Another Day of Death." Time Magazine. December 11, 1978.

"Time 100 Persons of the Century." Time Magazine. June 14, 1999.

Books

کتاب ہا

Arethra, David. No Compromise: The Story of Harvey Milk. Greensboro, NC: Morgan Reynolds Publishing, 2009.

Clendinen, Dudley and Adam Nagourney. Out for Good: The Struggle to Build a Gay Rights Movement in America. New York, NY: Touchstone, 1999.

Shilts, Randy. The Mayor of Castro Street: The Life and Times of Harvey Milk. New York, NY: St. Martin's Press, 1982.

Videos

ویدئو ہا

Epstein, Rob. "The Times of Harvey Milk." Hulu, 1984.

Van Sant, Gus. "Milk." Focus Features, 2008.

"Dustin Lance Black 2009 Best Screenplay Oscar Acceptance Speech - Milk." Youtube.